

en af Landbrugets Høvdinge her udtaler, at det kan Landbruget bære, det finder man sig i. Ja, naar de Herrer kunne det, saa er det jo næsten Synd, at de ikke skulle have Lov at have deres Ukrudt i Fred. De frabede sig Lovforanstaltninger, de ville have Ukrudtet for deres egen Mund, de kunne bære disse Byrder.

Men man forstaa alligevel, at der er noget i det, naar Talen lyder om, at Landbruget er betrængt. Man kan godt forstaa, at Landbruget kunde trænge til at faa de Skattelove, saaledes at Hartkornets Byrder kunde blive betydeligt lettede. Man kan ogsaa forstaa, at Landbruget ønsker at blive fri for Tiendebyrden, naar det skal slæbe paa denne store Byrde ved Siden af. Men det kan altsaa bære det, det kan magte det, siger den ærede Talsmand for de jydsk Landboforeninger. Det er, siger jeg, stolte Ord, og lad os huske disse Ord i Fremtiden; kunne de bære dette, kunne de sikkert ogsaa bære mere. De ville ingen Lovforanstaltninger have, de ville have Ukrudtet for sig selv, det skal være i Fred. Ukrudtet stammer jo fra vore Fædres Tid; da voksede det frodigt paa vore Marker, og Sønerne nære altsaa Pietet overfor det Ukrudt, som voksede saa frodigt i deres Fædres Dage. Ikke alene bevarer man det fra Fædrene nedarvede, men, som det fremgaar af de Tal, jeg i Gaar meddelte efter „Landøkonomisk Tidsskrift“, er Ukrudtet i Fremgang her i Landet (*Stemmer: Nej!*). Det var det, jeg oplyste (*Stemmer: Nej, nej!*). Jo, det var netop det, jeg oplyste. Vi kunne jo gentage det, vi have jo Tallene her. F. Eks. paa Sjælland og Samsø blev der i de fleste Tilfælde svaret Nej paa Spørgsmaalet: Er Ukrudtet i Aftagende? (*Stemmer: Var det i Tiltagende?*). Det maa ærede Medlemmer selv om; naar en Ting ikke er i Aftagende, er den i Tiltagende, det kan man være vis paa, Stilstand er der ikke i dette Forhold. Det er altsaa ikke i Aftagende. Det taler naturligvis smukt for Sønerne af de Fædre, som have dyrket Ukrudtet i saa mange Aar, at det kan siges ikke at være i Aftagende, hvilket altsaa betyder, at det er i Tiltagende.

Der er fra et æstetisk Standpunkt ogsaa noget skønt i Ukrudtet. Det er smukt i en Mark med Vintersæd at se den blaa Kornblomst, den skarlagensrøde Valmue, den violette Klinte, Konvolvulussen, der snor sig fra det ene Rugstraa til det andet og forbinder dem; man ser ogsaa Rustpletter, Møl og Meldrøje i Rugkornene.

Der er noget smukt i det. Det er, som om man kom ind i en botanisk Have. Det er ogsaa et skønt Syn at se Engene staa med alle de gule Blomster i det grønne Græs, og det er ogsaa smukt at se alle disse gule Blomster skinne langs Vandløbene og Grøfterne o. s. v. Det er ganske vist Giftplanter, og det er meget uheldigt for Kreaturet, men jeg indrømmer, at der er noget skønt deri. Hvis altsaa dette Ukrudt blev fjernet, vilde noget af den Skønhed, som nu er over vort Land, forsvinde. Der kan ogsaa være noget skønt i en Mark, hvor Agertidslerne brede sig, saaledes at det koster 46 Kr. pr. Tønde Land. Agertidselen er i og for sig en smuk Plante, den har ganske vist den slemme Egenskab, at den stikker, og det er ubehageligt for dem, der skulle binde Kornet, men de Vanskeligheder kommer man nu over, efterhaanden som man indfører Selvbinderere. Altsaa, naar de Herrer ville have deres Ukrudt i Fred, ikke ville have Lovforanstaltninger eller Tyang i denne Henseende, ja, saa kunne vi andre naturligvis ikke have noget derimod. Naar de kunne bære denne Byrde, saa lad dem have deres Ukrudt i Fred, saa lad dem slæbe paa denne store Byrde, der for manges Vedkommende er endnu tungere end Prioritetsrenterne.

Endnu vil jeg kun gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister, som ikke kunde forstaa, hvad jeg mente med at fremdrage Domænekirkernes Underskud. Jeg synes, at jeg klart nok har udtrykt min Mening, som er den, at den højtærede Minister skulde se at blive af med de Kirker, se at faa Menighederne, Sognene, Kommunerne til at overtage dem. Hvis de ikke ville have Kirkerne, var der en anden Udvej, nemlig at søge at faa Udgifterne ned. Der er ingen Mening i, at der hvert Aar skal afholdes de store Udgifter til Domænekirkerne. Det ser ud, som om man derude blot behøvede at fremsætte sine Ønsker: Staten betaler det hele. Det synes jeg ikke, der er Mening i. Hvis den højtærede Minister ikke kan afhænde Kirkerne, synes jeg, han skulde forsøge paa i alt Fald at bringe Udgifterne ned, saaledes at, disse 14 Kirker ikke, saaledes som det har været Tilfældet i de sidste 5 Aar, komme til at staa med et Underskud paa 45,000 Kr.

Saa vilde den højtærede Minister ogsaa have at vide af mig, om jeg havde noget imod de gode Indtægter, han havde gennem alle Traktørstederne, Syngepigerne og alt det andet, som findes under Land-